

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoCsp/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521201146
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8521201146.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: S. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XXX V., XXX XX Z. H., právne zastúpenému: JUDr. Danielom Tarbajom, advokátom, so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, IČO: 53 450 345, o zaplatenie 703,86 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 5Csp/68/2021-57 zo dňa 01.03.2022, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a konanie zastavuje.

Nepriznáva stranám náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:
I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 703,86 eur s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 703,86 eur od 12.10.2021 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.
III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 4, § 53 ods. 9, § 565, § 517 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy.

3. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, že právny predchodca žalobcu (VÚB, a.s.) sa žalobou ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 703,86 eur a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne od 26.01.2019 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že jeho predchodca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 24.02.2017 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 825,- eur. Žalovaný sa zaviazal splatiť pôžičku 63 mesačnými splátkami po 20,- eur až do celkovej sumy pôžičky 1.260,- eur. Ku dňu podania žaloby žalovaný z vyššie uvedenej sumy uhradil sumu 453,- eur. Veriteľ ho preto listom zo dňa 28.11.2018 vyzval k úhrade dlžných splátok s upozornením, že v opačnom prípade bude oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.01.2019 úver zosplatiť, o čom žalovaný bol informovaný listom zo dňa 20.01.2019.

Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca úver zosplatiť dňa 19.01.2019 a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalobca realizoval listom zo dňa 20.01.2019, ktoré oznámenie mal zaslať žalovanému, avšak doručenie tohto oznámenia nepreukázal. Skutočnosť, kedy sa žalovaný dozvedel o zosplatení úveru, má zásadný vplyv na rozhodnutie vo vzťahu k nároku žalobcu na príslušenstvo

pohľadávky, konkrétne vo vzťahu k úrokom z omeškania. V danom prípade žaloba bola žalovanému doručená dňa 11.10.2021, teda žalovaný sa mohol preukázateľne dozvedieť o zosplatnení úveru najneskôr doručením podanej žaloby, t. j. 11.10.2021. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi úrok zo omeškania z požadovanej sumy odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, t. j. od 12.10.2021 a v prevyšujúcej časti žalobu, čo do úroku z omeškania, zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP.

4. Proti rozsudku v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný v súlade s § 365 ods. 2 písm. b), f) a h) CSP. Uviedol, že je zjavné, že spotrebiteľskú zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, pričom žalobca má už skúsenosť a vedomosť z obdobných súdnych konaní o nedôvodnosti svojich žalôb. Rovnako je zrejmé, že pôvodný žalobca, ako aj súčasný žalobca je veľkou spoločnosťou, pre ktorú je tento spor finančne zanedbateľný. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol alternatívne zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobca podaním zo dňa 02.05.2022 doručeným súdu oznámil, že na majetok žalovaného bol vyhlásený konkurz. Vzhľadom na uvedené je povinnosťou súdu ex lege zastaviť prebiehajúce súdne konanie.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zastavenie konania.

7. Podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“), ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevyhmáateľnú (§ 166b).

8. Jedným z účinkov vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného vyhláseného podľa § 167 a nasl. ZoKR je, že súd musí bez zbytočného odkladu rozhodnúť o zastavení konania, ak je jeho predmetom pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevyhmáateľnú.

9. Odvolací súd uvádza, že v priebehu odvolacieho konania bol uznesením Okresného súdu Prešov, sp.zn. 3OdK/134/2022 zo dňa 14.04.2022 prvým výrokom vyhlásený konkurz na majetok žalovaného, druhým výrokom bol ustanovený správca 1. oddžovacia k. s., so sídlom C. XX, XXX XX A., L.: XX XXX XXX, tretím výrokom boli vyzvaní veritelia dlžníka na prihlásenie pohľadávok; štvrtým výrokom bol žalovaný ako dlžník oddžžený; piatym výrokom bolo začaté hlavné insolventné konanie; šiestym až deviatym výrokom boli správcovi uložené povinnosti a desiatym výrokom bola uložená povinnosť účtárni súdu prvej inštancie. Odvolací súd ďalej zistil, že predmetné uznesenie bolo zverejnené aj v Obchodnom vestníku pod č. 77/2022 a to dňa 22.04.2022.

10. V predmetnom prípade žalobcom uplatňovaná pohľadávka v zmysle § 166a ZoKR je pohľadávkou, ktorú bolo možné uspokojiť iba v konkurze. Účinky vyhlásenia konkurzu nastávajú zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku.

11. Vzhľadom na to, že konanie nebolo ku dňu vyhlásenia konkurzu právoplatne skončené a v zmysle citovaného § 167e ZoKR má byť zastavené, je potrebné spolu so zastavením konania zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý doposiaľ nenadobudol právoplatnosť (v jednom konaní nemôže popri sebe existovať rozsudok spolu s uznesením o zastavení konania).

12. Na základe vyššie uvedeného teda možno konštatovať, že v odvolacom konaní nastala zásadná právna skutočnosť, ktorá bráni odvolaciemu súdu o podanom odvolaní žalovaného vecne rozhodnúť. Ako bolo už vyššie konštatované, zverejnením rozhodnutí o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného v Obchodnom vestníku sa začal konkurz a žalovaný ako dlžník bol oddžžený, teda bol zbavený všetkých dlhov. Z charakteru uplatneného peňažného plnenia je zrejmé, že žalobca si v predmetnom konaní uplatnil pohľadávkou, ktorá môže byť uspokojená iba v rámci konkurzu na majetok žalovaného.

13. Vzhľadom na to, že zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku na majetok žalovaného sa začal konkurz, ako aj na skutočnosť, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze na majetok žalovaného, boli naplnené predpoklady, na základe ktorých odvolací súd s poukazom na § 389 ods. 1 písm. a) a § 391 CSP zrušil rozsudok a podľa § 167e ods. 1 ZoKR konanie zastavil.

14. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a za použitia článku 4 ods. 1 CSP aj v spojení s analogickou aplikáciou § 255 ods. 2 CSP a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože zákonným dôvodom zastavenia konania bolo vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného, a tak žiadnej zo strán sporu z procesného hľadiska nebolo možné pričítať zavinenie na zastavení konania, ktoré bolo obligatórnym právnym následkom objektívnej právnej skutočnosti (vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného).

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).